

Milan Tošić – Prle

Milan Tošić "Prle" – Rođen je 19. marta 1930. (godine u Sanskom Mostu, a preminuo 13. oktobra 1998. godine u Banjaluci.

Jedan je od vrsnih košarkaških stručnjaka na prostorima bivše Jugoslavije, pionir košarke u Banjaluci i neprikosnoveni autoritet iz čije stručne radionice su izašli mnogi "iskovani" asovi.

Tošić je bio među prvim učenicima Aleksandra Ace Mastele, jedanog od najboljih fudbalera i fudbalskih trenera Banjaluke svih vremena, koji je donio kožnu košarkašku loptu, te okupio oko sebe grupu mladih Banjalukačana, prenio im vlastita košarkaška znanja i objasnio pravila, sredinom 1947. godine (tada je osnovan KK Borac).

Milan Tošić, supruga Dragojla i Angel Trajkovski

Završio je banjalukačku gimnaziju – čuvenu "Realku", a potom je diplomirao na Prirodno - matematičkom fakultetu geografiju i meteorologiju u Beogradu, kasnije je predavao u srednjoj Poljoprivrednoj školi u Banjaluci.

Milan Prle Tošić je igrao za Borac, OKK Beograd, Medicinar, ponovo Borac gde je kasnije započeo i trenersku karijeru, u kojem je želio da okupi jezgro najtalentovanijih mladih košarkaša iz Krajine, kao temelj za budući klub evropskog rejtinga.

U OKK Beogradu je igrao od 1952 do 1955, ukupno 4 sezone, odigrao 43 utakmice i postigao 137 poena. Interesantno je da mu je trener i saigrac 1952 bio Aleksandar Nikolić, 1953 Strahinja Braca Alagić a potom dve sezone Borislav Stanković sto je Prletu kasnije i odredilo sudbinu i usadilo ljubav ka trenerskom pozivu. Prvu ligu 1955 godine je igrao sa Batom Radovićem, Gordićem, Bogomilom Rajkovićem, Ljubom Lučićem, Markom Markovićem i Erkićem, koji su kasnije bili deo slavnog OKK Beograda.

OKK Beograd 1952. godine

- 9 Lučić Ljubomir
- 8 Dimitrijević Bogdan
- 14 Jovanović Slavoljub
- 10 Tošić Milan
- 12 Marinković Mica
- 6 Glišić Dragan
- 11 Kostić Pavle
- 3 Kladarin Mihajlo
- 4 Skenderović Bartul
- 7 Stanković Bane
- 13 Popović Aleksandar

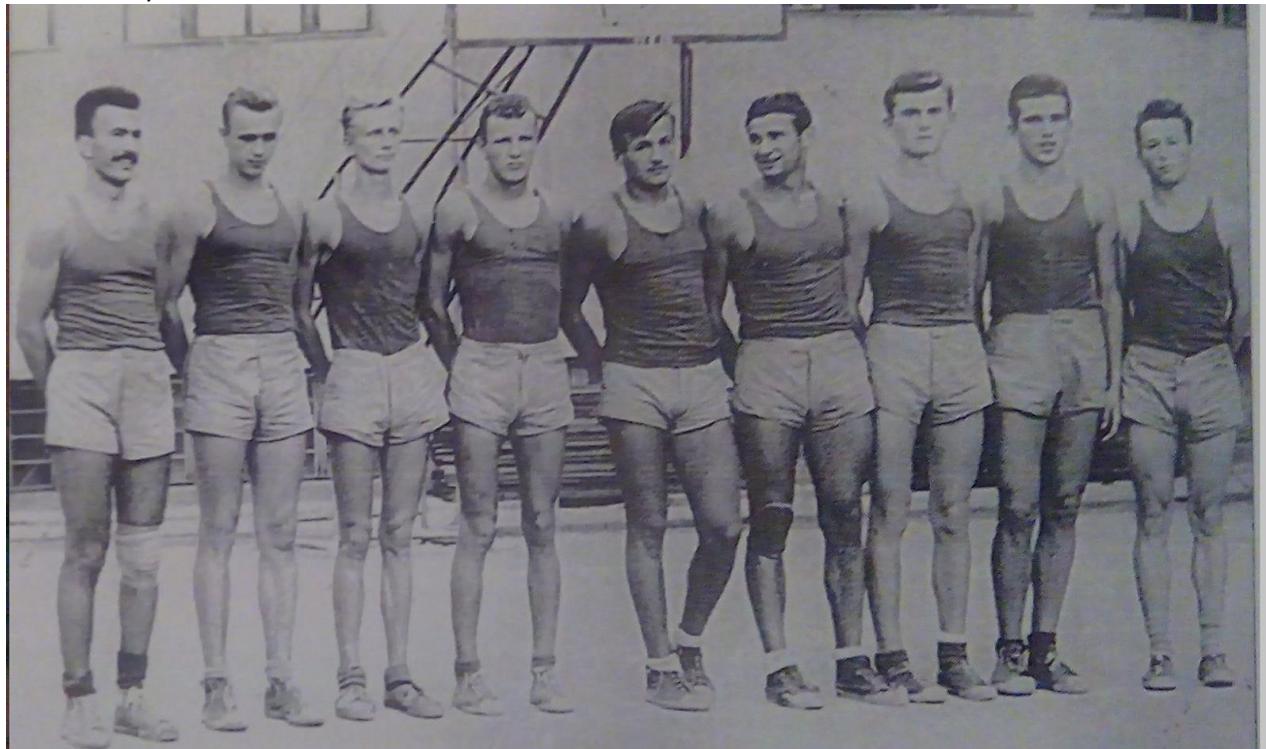
OKK Beograd 1953. godina

Gornji red samo igrači: Marinković, Tošić, Pavlović, Jovanović, Rajković, Kladarin
Donji red: Nešić, Erkić, Lučić, Dimitrijević, Popović, Tomić, Alagić

Nakon završenih studija u Beogradu vraća se u Banjaluku gde nastavlja sa igranjem, ali već tada pokazuje afinitet prema trenerskom pozivu. Igralo se i treniralo na šljakastom terenu doma JNA, 1956 Prle odlazi na otsluženje vojnog roka. Po povratku iz vojske Prle sa ekipom Borca u Zadru 1957 igra kvalifikacije za ulazak u Prvu Ligu. Domaćin Zadar je bio pobednik tog turnira.

Borac 1956/1957

Borac 1962

Borac 1963

Po povratku iz Zadra skoro kompletna ekipa Borca sa košarke je prešla na rukomet, sa klincima, su ostali samo Prle, V.Crnić, Z.Prohaska...ali ubrzo se osniva Medicinar gde ostatak tima prelazi, ali već 1960. Medicinar je prestao da postoji, pa se svi stariji igrači vraćaju u Borac...

Borac 1967

Prle je bio uvijek ozbiljan na treningu, volio je trening, imao je dobru tehniku, dobar šut, bio je malo spor i nije imao odraz, ali je bio omiljen od strane igrača i igračica.

Ženski košarkaški klub Borac iz Banjaluke

Paralelno sa igranjem obavlja i trenerski poziv i trenira i muški i ženski tim Borca iz Banjaluke. Prle je prvi dolazio na igralište iz svoje Beneševe ulice, čistio i uredjivao teren sa igračima koji su prvi došli... Prekontroliše ispravnost koševa, obručeva, pleo mrežice ako je trebalo, pumpao lopte, iz svoje velike sportske torbe vadio potrebnu opremu, dresove... Ništa mu nije bilo teško i sa osmijehom je dočekivao igrače i igračice. U igri više od ikoga je želio pobjedu svoje ekipe, uvijek pozitivan, nikad primjedba na sudijske greške, Igrače i igračice je uvek smirivao i bodrio na svoj vrlo pozitivan nacin...

Kao trener Olimpije iz Ljubljane Milan Tošić je u sezoni 1969/70. predvodio šampionski tim Jugoslavije za koji su nastupali: Andrej Osterc, Marko Gvardijančič, Vital Eiselt, Borut Basin, Jože Fišer, Peter Marter, Jure Božić, Pavle Polanec, Dušan Verbić, Vinko Jelovac, Darko Hočevar, Đuro Lemajić, Ivo Daneu, Emil Logar i Aljoša Žorga.

Šesta zvezdica Olimpije

V XXVI. državnem košarkarskem prvenstvu Ljubljanci zmagali pred lanskim prvakom Crveno zvezdo in Jugoplastiko — Prvenstvo odločeno le devet sekund pred koncem v Zadru

Kao pomoćnik (trener državnog prvaka Olimpije iz Ljubljane) u stručnom štabu selektora Ranka Žeravice osvojio je zlatnu medalju na Svjetskom prvenstvu 1970. godine u Ljubljani, kada je reprezentacija SFR Jugoslavije prvi put postala pobjednik Mondijala. Od Josipa Broza Tita na poklon je dobio zlatni sat, baš kao i svi članovi šampionske ekspedicije iz Ljubljane, koji su vojnim avionom, poslije fantastičnog uspjeha, doputovali u Beograd na specijalni prijem kod Maršala povodom osvojene titule prvaka svijeta.

Jugoslavija prvak sveta u Ljubljani 1970 godine – Milan Tošić stoji prvi s desna

IZMEĐU DVA KOŠA

kancima, jer on ima pristup i na njihove sastanke »u četiri oka«. Ispričao nam je da je jedan od najboljih američkih igrača Talbot Brodi do prije dvije godine igrao u njegovom klubu. U međuvremenu je Brodi, koji je učitelj u Ohaju, odslužio vojni rok i sad će se, poslije prvenstva, vratiti u Tel Aviv. Zahvaljujući Rosi-mu upoznali smo se s Brodi-

nikada ne bismo bili siti. U Splitu se nisam mogao naču-diti igračima Južne Koreje. Uz svako jelo jeli su neku osušenu travu. Mislim uz konzer-virani kiseli kupus i usoljenu ribu koju su donijeli sa sobom. Kad se onako hrane sasvim je logično što se nisu kvalifi-cirali u finale.

Ljubljana ovih dana živi u znaku košarke, baš kao što su

Jugoslavija prvak sveta 1970., donja slika s leva: Tošić, Žeravica, Daneu, Rajković

Bio je akter posljednje utakmice koju je pod obručima odigrao legendarni Radivoj Korać "Žućko" u Sarajevu, 1. juna 1969. godine. Tada se reprezentacija Jugoslavije pripremala za nastup na Evropskom prvenstvu u Napulju i u Sarajevu odigrala prijateljsku utakmicu protiv selekcije SR Bosne i Hercegovine, a rezultat je bio 131:92 u korist državnog tima. Narednog, 2. juna 1969. godine kod sela Kamenica, Opština Ilijaš, poginuo je legendarni Radivoj Korać po kome danas naziv nosi nacionalni Kulturni centar FIBA Europe, a ranije i jedno od evropskih kupova pod okriljem FIBA Europe.

Šezdesetih godina prošlog vijeka Milan Prle Tošić je okupljaо osnovce u Domu kulture i prikazivao im filmove sa NBA finala kada su dominirali Boston Seltiksi koje je predvodio neprevaziđeni čarobnjak Vilt Čembren, a uz njega među poznatijim igračima američke profesionalne lige bio i Oskar Robertson. Nakon tih filmova mnogi dječaci školskog uzrasta u Banjaluci su pokušavali da vrte narandžastu loptu na jednom prstu ruke, a ko je uspjevao bar za kratko, bio je glavni u raji. Nema sumnje da je uticaj Milana Prleta Tošića na omladinu bio izuzetno veliki.

Jedan je od osnivača Košarkaškog saveza Republike Srpske, 7. novembra 1992. godine koji je tada okupio 72 kluba u obje konkurenčije i više od 3.000 registrovanih košarkaša i košarkašica. Pripala mu je jedna od najodgovornijih funkcija – komeras takmičenja koju je obavljao profesionalno, odgovorno i sa mnogo pedantnosti i ljubavi prema sportu u čije tajne je ušao još kao dječačić živeći u Beogradu.

Prognozirao je, još osamdesetih godina minulog vijeka, da će KK Potkozarje iz Aleksandrovca (danas Igokea) postati klub evropskog formata, a Aleksandrovac (Laktaši) košarkaški centar. Imao je mnoge vizije i "proročanstva" koja su se ostvarila. Radio je i kao trener juniorske reprezentacije SR BiH.

Seid Maglajlija, predsjednik Skupštine opštine Banjaluka je 1. februara 1972. godine imenovao Komisiju čiji je zadatak bio da izradi prijelog za izgradnju sportske dvorane. U njoj je bio Milan Prle Tošić, a pored njega još: Halid Crnalić, Besim Mulaomerović, Nedžad Hotić, Irfan Smajlagić, Limun Papić i Aleksandar Ravlić.

Košarkaški je bio aktivan i na polju veterana i ostaće upamćene utakmice izmedju veterana iz Rusije i Srbije odigrane 1995 godine u Arandjelovcu i Grockoj uz nesebičnu pomoć u organizaciji Borislava Raičevića, vlasnika kompanije "Montavija".

U našoj ekipi su bili: Milan Tošić (koji je bio i trener), Žarko Knežević, Rajko Žižić, Momčilo Pazman, Slobodan Jelić, Blaž Kotarac, Blažo Stojanović, Branko Kovačević, Kosta Grubor, Borislav Raičević, Jovica Dješnić, Ivan Djordjević, Zoran Pantelić, Kosta Tornjanski i Angel Trajkovski

Na dan kada je Milan Prle Tošić preminuo njegov Borac je upisao prvu pobjedu u grupnoj fazi jednog evropskog takmičenja. Bilo je to 13. oktobra 1998. godine u Kupu "Radivoja Koraća" kada je u prepunoj dvorani "Borik" u Banjaluci savladana italijanska ekipa Dukata iz Sijene rezultatom 55:52.

Ženski košarkaški klub Orlovi iz Banjaluke od 2016. godine organizuje tradicionalni Memorijalni međunarodni turnir "Aco, Prle i Milenko" posvećen trojici velikih košarkaških trenera: Aci Juriću, Miljanu Tošiću i Milenku Novakoviću.

Prletov stariji brat Dragan (rođen 24. septembra 1927. godine u Sanskom Mostu, preminuo 3. maja 2010. godine u Banjaluci), specijalista hirurgije, je takođe bio veliki zaljubljenik u košarku, zajedno su osnovali Košarkaški klub Vremeplov, a bio je i predsjednik Košarkaškog Odbora Banjaluka. Sjedio je na klupi KK Borac kao klupski doktor, a istu funkciju obavljao je i u juniorskoj reprezentaciji SR BiH. Obojica su bili jako cijenjeni i poštovani kako u Banjaluci, tako i cijeloj bivšoj zajedničkoj državi.

Milan Prle Tošić ostaće upamćen kao veliki zaljubljenik u košarku i čovjek mekane duše i toplog srca.